

První sestřely příští války?

V leteckých soubojích, kterých se zúčastnilo velké množství letounů různých typů a od různých jednotek, často docházelo k jevu v angličtině označovanému jako friendly fire - přátelská palba. Stíhač v zápalu boje zaměnil vlastní letoun za nepřátelský a zahájil na něj palbu. Často s tragickými následky. Ke značnému počtu takových incidentů došlo v závěru druhé světové války, kdy se do kontaktu začaly dostávat letouny sovětského a amerického letectva. Účastníkem jednoho incidentu byl pravděpodobně i trojnásobný hrdina SSSR Ivan Nikitovič Kožedub.

■ Ivan Nikitovič Kožedub před svým letounem Lavočkin La-5F, v. č. 3811414, bílá „14“ ze sestavy 240. IAP. Na tomto letounu létal I. N. Kožedub v roce 1944 během bojových operací v Moldávii a Rumunsku

Již začátkem devadesátých let začala kolovat historka o tom, že v dubnu 1945 byl Kožedub napaden dvojicí amerických P-51 Mustang a oba je sestřelil. Událost dokonce popsal sám Kožedub a jeho vzpomínka na tento boj byla uveřejněna v knize Nikolaje Bodrichina - Kožedub. V knize se uvádí: „Na koho to střílíte, na mě? Dávka byla vypálena z velké, snad kilometrové vzdálenosti, jasně svítila na rozdíl od našich a německých trasírek. Vlivem velké vzdálenosti konec dávky směřoval k zemi. Otočil jsem se, rychle jsem se přiblížil a zaútočil na krajního Američana. Na jeho trupu něco vybuchlo, silně se zakouřilo a on začal klesat k pozicím našich jednotek. Půlpreremtem jsem zatočil a v obrácené poloze jsem atakoval druhého. Moje střely zasáhly přesně - letoun explodoval ve vzduchu. Když vzrušení z boje opadlo, moje nálada nebyla zrovna vítězná. Viděl jsem bílé hvězdy na křídlech a trupu. Střílel na mne jako první, říkal jsem si. Ale nic se nestalo. Mustang dosedl na našem území. Seděl v něm statný černoch. Na otázku našich, kdo ho

sestřelil, odpověděl: Focke-Wulf s červenou přídí. Když jsme prohlíželi film z fotokulometu, hlavní momenty boje na něm byly vidět velmi dobře. Film si prohlédli i ve velení pluku, divize i sboru. Velitel divize Savickij, pod jehož velení jsme tehdy spadali, poté co to viděl řekl: Tato vítězství se připočtou do příští války. A Pavel Fedorovič Čupikov, náš velitel pluku, mi filmy brzy dal se slovy: Vezmi si je ty, Ivane, a nikomu nikdy neukazuj.“¹⁾ V uvedené knize se také objevily záběry z fotokulometu, na kterých je zachyceno sestřelení P-51. Tyto snímky měly údajně pocházet z pozůstatosti Ivana Kožeduba. Jedná se však zcela určitě o film Carl Zeiss německého původu a je velmi nepravděpodobné, že by skutečně zachycoval Kožedubem sestřelené Mustangy. To, že Kožedub skutečně sestřelil dva P-51, potvrzuje i Dmitrij Michajlovič Nečajev, který v uvedeném souboji měl letět jako Kožedubovo číslo. Dmitrij Nečajev uvádí: „Letěli jsme na volný lov do oblasti Berlína. V té době Američané na Berlín prováděli velký bombardovací nálet. Spatřili jsme letět

■ Capt. Ralph L. „Slick“ Cox, který vedl 369. FS při útoku na letiště Mohrin. Na obrázku je zobrazen v kabině svého letounu P-51K, 44-11348, CS-P „Little Dixie“, náležející 370. FS

■ North American P-51D, 44-13893, CS-E, pojmenovaná „Caroline“ a náležející do sestavy 359. Fighter Group, která svedla boj se Sověty 18. března 1945

■ Řada letounů P-51 Mustang, náležející 359. Fighter Group, seřazená na letišti East Wretham. Postupně jsou seřazený stroje: CS-E, 44-13893 „Caroline“; CS-L, 44-14733 „Ruggie's Ruthie“; CS-F, 44-13795, „Marg“ a CS-K, 44-13966

americkou Pevnost Boeing B-17 s jedním kouřícím motorem. Na Pevnost útočila čtyřka Messerschmittů. Kožedub se rozhodl ty Messerschmitty odehnat od amerického bombardéru, aby měl možnost přeletět linii fronty. Messerschmitty nás zpozorovaly a vratem všechny unikly. Rozhodli jsme se Pevnost doprovodit. Pak jsem spatřil, jak osmička letounů míří naším směrem k Pevnosti. Došlo nám, že když Pevnost napadly Messerschmitty, zavolala svůj doprovod - Mustangy. A jak se Mustangy přiblížily k bombardéru, piloti spatřili u něj dvojici letounů. Mysleli, že jsme Focke - Wulfy. Neviděli naše hvězdy. Mustangy se chystaly zaútočit. Byli jsme nuceni s nimi bojovat. Američané na nás stříleli. Začali jsme uhýbat, ale Američané nepřestávali. Pak Kožedub řekl: Co když na těch Mustanzích letí Němci? Vidí naše letadla, ale stále pokračují v útocích. Začali jsme bojovat naostro. Kožedub v tomto boji dva Mustangy sestřelil. Prvního Kožedub sestřelil, když vycházel z útoku. Po jeho sestřelení na nás ostatní Mustangy útočily ještě intenzivněji. Pak se

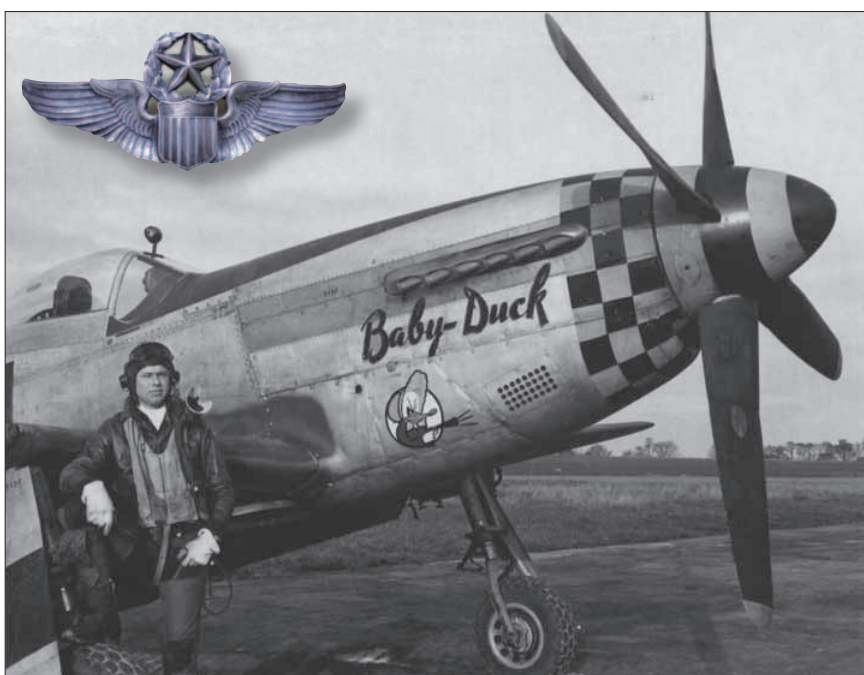
vratem dostal za druhý Mustang. Kožedub střílel hodně dobře. I když byl v obrácené poloze, sestřelil i druhý letoun. Pak rozkázal: Pojďte odtud, dochází palivo.²⁾

Datum uvedeného souboje však ani on neuváděl. 176. GIAP, u kterého Načajev i Kožedub na jaře 1945 létali, se tou dobou nacházel v Polsku a účastnil se úvodní fáze útoku na Berlín. V této oblasti opravdu došlo dne 18. března 1945 k velmi intenzivnímu střetu letounů sovětského VVS a amerického USAAF. Toho dne 8. Air Force vyslala na Berlín v rámci operace Mission 894 obrovský svaz čítající 1329 těžkých čtyřmotorových bombardérů pod ochranným deštníkem 733 stíhaček. Součástí mohutného stíhacího doprovodu bylo i 52 Mustangů od 359. FG. Severovýchodně od Berlína se od svazu oddělilo 18 Mustangů z její 369. FS vedených Capt. Ralphem Coxem a vydalo se hledat nepřitele. Po nějaké době Cox zpozoroval dva neznámé letouny a začal je stíhat. Nedaleko letiště, rozpoznáno jako letiště Zackerick severně od Küstrinu,³⁾ letouny dohnal.

Zjistil však, že se jedná o sovětské Jaky, a tak nezaútočil. Vzápětí ale zpozoroval čtveřici stíhaček s hvězdicovým motorem. V domnění, že se jedná o Fw 190, které se chystají letiště napadnout, dal povel k útoku. V rozmezí několika okamžiků sestřelil tři soupeře a teprve pak na něj někdo v rádiu zavolal, že střílí na Rusy! Mezitím se i zbytek squadrony zapletl do sobojů s Bf 109, Fw 190 ale i s Jaky. Několik dalších letců zjistilo, že letoun, na který páli, je sovětský Jak, další byli naopak Jaky napadeni. Velitel červeného roje, Capt. Rene Burtner jeden Jak sestřelil a další dva rozstřílel

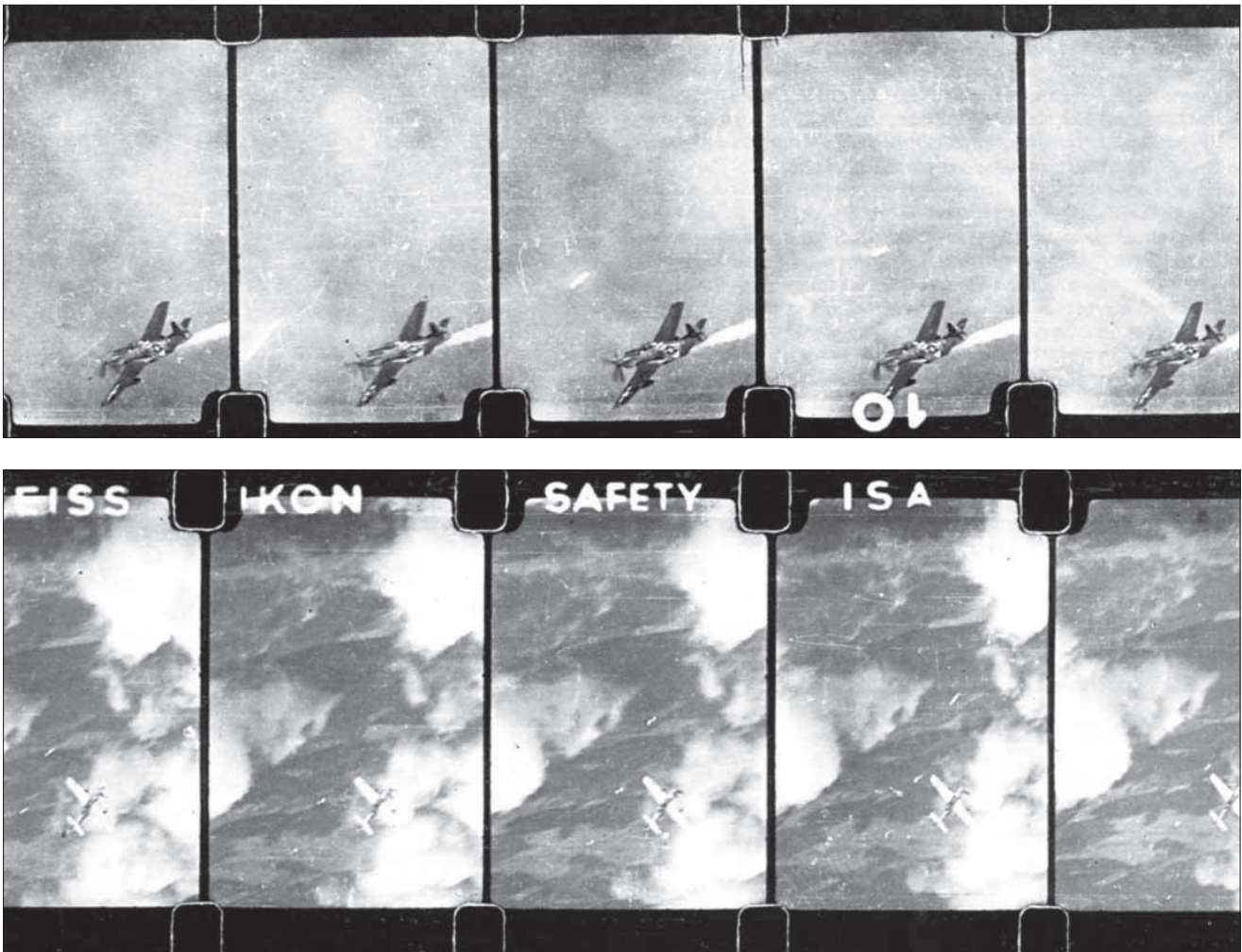
■ L-t D. M. Nečajev, jež byl Kožedubovým číslem v souboji ve středu 18. března 1945 v oblasti Küstrinu

■ Capt. Herbert G. Kolb před svým osobním letounem P-51D-15-NA, 44-15137, LH-R „Baby Duck“ ze sestavy 350. FS, na kterém byl 18. března 1945 sestřelen sovětským stíhačem 2/Lt Garnet D. Page

během startu ještě na zemi. Bojovou vřavu v rádiu zachytil i velitel zbytku 359. FG, Capt. Ray Wetmore a spěchal do oblasti boje. Když dorazil na místo, zaútočil na letoun s hvězdicovým motorem. Zlomem okamžiku před tím, než zahájil palbu, zjistil, že jde o Lavočkin La-5. To Maj. Niven Cranfill z 368. FS nezaváhal a sestřelil hned dva Jaky. Do zuřícího boje se ještě zapojila i protiletadlová palba z letiště a teprve potom dal Capt. Cox povel k návratu. Celkem stíhači 359. FG vznesli nárok na šest Jaků, tři La-5, jeden Fw 190 a jeden Bf 109! Další Bf 109 a Jak byl uznán jako poškozený. Jednotka z boje vyvázla beze ztrát.

Ve skutečnosti se boj neodehrál nad letištěm Zackerick, ale nad letištěm Mohrin.⁴⁾ Taková záměna letů na vzdálenost půl kontinentu byla docela běžná. Na letišti Mohrin ten den sídlily 291. a 812. IAP vyzbrojené Jaky 9 a elitní 176. GIAP, který měl

■ Dva záběry, které mají pocházet z pozůstalosti I. N. Kožeduba a mající zobrazovat jeho dva sestřely Mustangů. Některé prameny uvádějí, že první snímek zobrazuje sestřelení letounu P-51D Lt. G. D. Pageho a druhý snímek sestřel letounu P-51D Lt. J. P. Vickeryho. Tyto záběry však mnoho důvěry nezbuzují. Zejména je podezřelé, že záznam je natočen na film Carl Zeiss, který používala hlavně německá Luftwaffe. Další nesrovnalostí je, že minimálně jeden z Mustangů má na záběrech stále připnuty přídavné nádrže. Pokud by skutečně šlo o stroj, který předtím napadl Kožeduba, dá se předpokládat, že by je před samotným útokem odhodil, jak to bylo v podobných soubojích běžné

ve výzbroji Lavočkiny La-7. Právě u tohoto pluku sloužil jako zástupce velitele major Kožedub. Sověti byli prý o náletu předem informováni a mezi dvanáctou a čtrnáctou hodinou neměli nad Berlín létat. Bohužel ale na zemi nezůstali a několik letců odstartovalo k neoperačním letům. Na tragédii bylo vše připraveno. Podle vzpomínek některých sovětských letců na Jaky ve vzduchu i na zemi Američané zaútočili naprosto neočekávaně. Podle dopisu náčelníka Generálního štábu RKKA

gen. A. I. Antonova, napsaného 19. března 1945 a odeslaného velení Vojenské mise USA v SSSR, sovětské stíhači odehnali několik Bf 109 a Fw 190 od formace Boeingů B-17. Pak se na ně teprve vrhly americké Mustangy.⁹⁾ Ať už jako první vystřelil kdokoli, výsledek boje byl tragický:

- Jak-9T z 812. IAP sestřelen, ml. I-t T. P. Pime-novskij padl
- Jak-9U z 812. IAP sestřelen, st. I-t N. F. Sucho-rukov raněn

- Jak-9 z 291. IAP sestřelen, st. I-t L. J. Vasiljev padl
- Jak-9 z 291. IAP poškozen, st. I-t A. V. Ivanov raněn

Americké nároky v tomto boji byly následující:

- Capt. Ralph Cox, 369.FS - 3x La-5 sestřeleny
- Lt. Rene Burtner, 369.FS - Jak-9 sestřelen + 2 Jaky 9 zničené na zemi

■ Lavočkin La-7 „bílá 27“, na kterém v létě 1945 létal major Ivan Nikitovič Kožedub

- Maj. Niven Cranfill, 368.FS - 2x Jak-9 sestřeleny
- Lt. Robert McCormack, 369.FS - Jak-9 sestřelen + Jak-9 poškozen na zemi
- Lt. Robert W. McIntosh, 369.FS - Jak-9 sestřelen
- Lt. Robert Gaines Jr., 369.FS - Jak-9 sestřelen
- F/O Harley E. Berndt, 369.FS - Jak-9 poškozen

Kromě souboje nad letištěm Mohrin se však východně od Berlína pohybovalo množství dalších amerických a sovětských letounů. Posádky tří amerických čtyřmotorových bombardérů tvrdily, že stíhačky, které je sestřelily, byly Jaky. Dvojici sovětských stíhačů z 233. IAP byl i oficiálně potvrzen sestřel „čtyřmotorového letounu s dvojitou směrovkou.“ Sověty byly sestřeleny i tři P-51 Mustang. Můžeme se jen dohadovat, zda se největší stíhači v těchto případech skutečně spletli v identifikaci soupeřů, nebo se pouze chtěli pomstít za své mrtvé z útoku na letiště Mohrin. Tradičně podezírají Sověti ke svým západním spojencům žádnou velkou lásku rozhodně nepociťovali. Ve vzduchu to odpoledne byl i slavný major Ivan Nikitovič Kožedub se svým číslem D. M. Načajevem. Pokud i oni věděli, co se nad letištěm Mohrin stalo, můžeme o cíli jejich letu jen spekulovat. Obloha byla každopádně plná letadel a Kožedub si připsal své sestřely číslo 58 a 59. V záznamech 176. GIAP se o tom píše: „18. 3. 1945 v 13.20 - 14.00 dvojice m-r Kožeduba letěla na přepad nepřátelských stíhačů, kteří pronásledovali jednotlivé spojenecké letouny.

- Letci 176. gardového stíhacího leteckého pluku gratulují I. N. Kožedubovi (první zleva) k jeho dalšímu vzdušnému vítězství před přídílí jeho osobního letounu lavočkin La-7, „bílá 27“. Jaro 1945

Ivan Nikitovič Kožedub

Narodil se 8. června 1920 ve vesnici Obražejevka na Ukrajině. V roce 1939 ukončil předvojenský letecký výcvik v Šostkinském aeroklubu. V únoru 1940 byl povolán do Rudé armády a nastoupil do Čugujevské vojenské letecké školy pilotů. Po jejím absolvování zde zůstal jako instruktor a další dva roky sloužil při výcviku dalších pilotů. Ve škole létal na letounech typu UT-2 a I-16. Po vypuknutí války opakovaně žádal o odeslání na frontu, bylo mu však vyhověno až začátkem roku 1943.

V březnu 1943 byl převelen k 240. IAP. Pluk byl vyzbrojen Lavočkiny La-5 a operoval na středním úseku fronty. V průběhu prvního bojového letu 26. 3. 1943 byl napaden dvoumotorovým stíhacím Messerschmittem Bf 110 a s poškozeními se mu jen tak tak podařilo doletět na vlastní letiště. Své skóre otevřel dne 6. července 1943 v bitvě u Kurska, kdy sestřelil Ju 87. Hned druhého dne poté sestřelil další Stuku a 9. července poslal k zemi dva Bf 109. Nadále létal už jako velitel eskadrilji ve stavu 240. IAP. Velkých úspěchů dosáhl v leteckých bojích nad Dněprem, kde v průběhu října 1943 sestřelil 16 německých letadel. Na konci tohoto měsíce měl na svém kontě už 27 sestřelů a byl navržen na vyznamenání titulem Hrdina Sovětského svazu. Titul však obdržel až 4. února 1944. Od května 1944 bojoval Ivan Kožedub na stroji La-5F s číslem 14 vyrobeným za peníze, které státu poskytl kolchozník V. V. Koněv. V průběhu několika dní na tomto stroji sestřelil osm nepřátelských letadel. Dne 31. května 1944 dosáhl svého čtyřicátého vítězství. Podruhé byl titulem Hrdiny Sovětského svazu vyznamenán 19. srpna 1944.

V září byl přeložen k elitnímu 176. GIAP. V té době byl pluk vyzbrojován novými stíhacími letouny Lavočkin La-7. Kožedub tehdy získal stroj s číslem 27, na kterém létal až do konce války. Na konci léta 1944 létal v oblasti Baltského moře. Dne 12. února 1945 se mu v průběhu jednoho bojového letu podařilo poslat k zemi tři Fw 190. Jeho nejcenějším vítězstvím se stalo sestřelení proudového Me 262 v sobotu 17. února. Ve svém posledním leteckém souboji 17. dubna 1945 nad Berlínem sestřelil dva Fw 190. Potřetí byl Zlatou hvězdou Hrdiny Sovětského svazu dekorován 18. srpna 1945. Celkem vykonal 330 bojových letů a na své konto si v průběhu 120 soubojů, za necelé dva roky svého frontového nasazení, připsal 64 sestřelů.

Po skončení války sloužil nadále ve vojenském letectvu. V roce 1949 absolvoval Vojenskou leteckou akademii a v roce 1956 Vojenskou akademii generálního štábu. V průběhu války v Koreji velel 324. IAD vyzbrojenému proudovými MiGy 15. Jeho divize v průběhu svého bojového nasazení sestřelila 239 letounů vojenských sil OSN. Sám Kožedub do bojových akcí ale nezasáhl. Jako trojnásobnému Hrdinovi Sovětského svazu mu nebylo dovoleno bojově létat. V roce 1964 byl jmenován prvním zástupcem velitele Moskevského vojenského okruhu. V roce 1970 byl povýšen do hodnosti generál-polkovník aviaciji a od roku 1971 působil na hlavním velitelství VVS. V roce 1978 byl zařazen do Skupiny generálních inspektorů Ministerstva obrany SSSR. Kromě třech Zlatých hvězd Hrdiny Sovětského svazu byl vyznamenán dvakrát Řádem Lenina, sedmkrát Řádem Rudého praporu, Řádem Alexandra Něvského, Řádem Vlastenecké války I. a II. stupně, a také medailami, včetně řady zahraničních. V poválečném období pak dvakrát Řádem Rudé Hvězdy, Řádem Za službu vlasti v Ozbrojených silách SSSR II. a III. stupně. Dosáhl hodnosti maršal-aviaciji. Zemřel dne 8. srpna 1991.

Ve 13.35 jižně od Mohrinu se ve výšce 3500 metrů potkali 8 FW-190. Kožedub zaútočil zezadu zespodu a zapálil jednoho FW-190 ze vzdálenosti 150 - 80 metrů. Hořící letoun dopadl 8 až 10 kilometrů severně od Küstrinu. Na druhého FW-190 zaútočil a sestřelil ho čelním útokem.

Letoun nepřítele dopadl 5 - 6 kilometrů severovýchodně od Küstrinu. Spotřeboval 230 granátů do kanónu ŠVAK.⁶⁾

Datum, čas i lokalita boje naprosto souhlasí a je tedy možné, že se jednalo o tolikrát zmiňovaný boj s Mustangy. Američané z 359. FG, kteří úto-

- Letoun North American P-51D, 44-15629, HO-R, „Eleen a Jerry“ patřící Aldenu P. Rigbymu z 487. FS / 352. FG. V neděli 18. března 1945 zahynul v kabině tohoto letounu, po souboji se sovětskými stíhači, 1/Lt. John P. Vickery

- Fotografie letounu Consolidated B-24J-1-FO Liberator, S. No. 42-50599, ze sestavy 791. BS, 467. BG, po jeho nouzovém přistání v Rackheathu v neděli 24. prosince 1944, kdy došlo ke zničení předního podvozkového kola. Letoun byl následně opraven a opět bojově létal až do osudného 18. března 1945, kdy se jeho posádka vedená 1Lt. Williamem R. Chapmanem s největší pravděpodobností stala obětí přesné střelby pilotů 233. IAP a byla přinucena nouzově přistát na území obsazeném Rudou armádou

čili na letiště Mohrin, z boje vyvázli beze ztrát. V okolí se ale pohybovalo velké množství dalších Mustangů od jiných jednotek. Ty se však domů do Anglie všechny nevrátily:

- P-51D, 44-15369, 487. FS sestřelen sov. stíhačem, Lt. A. L. Peterson zajat
- P-51D, 44-15629, 487. FS sestřelen sov. flakem, Lt. J. P. Vickery padl
- P-51D, 44-15137, 350. FS sestřelen sov. La-5, 2/Lt. G. D. Page zajat

Kromě toho jsou přesné střelbě sovětských stíhačů také připisovány následující těžké bombardovací letouny:

- B-17G, 44-8276, 837th BS, 487th BG
- B-17G, 42-102481, 550th BS, 385th BG
- B-24J, 42-50599, 791st BS, 467th BG

Nedá se s jistotou říct, zda právě některý z těchto tří Mustangů se stal obětí Ivana Nikitoviče

Kožeduba, je to však pravděpodobné. Uvedený boj nebyl zdaleka posledním, ve kterém se utkali sovětští a američtí stíhači. K podobným incidentům docházelo až do konce druhé světové války. K dalším několika střetům došlo i po kapitulaci třetí říše a ona příští válka, kterou zmiňoval Kožedubův velitel pluku, vypukla už za pět let na korejském poloostrově. Ivan Nikitovič Kožedub byl u toho i tentokrát, to je však již jiný příběh...

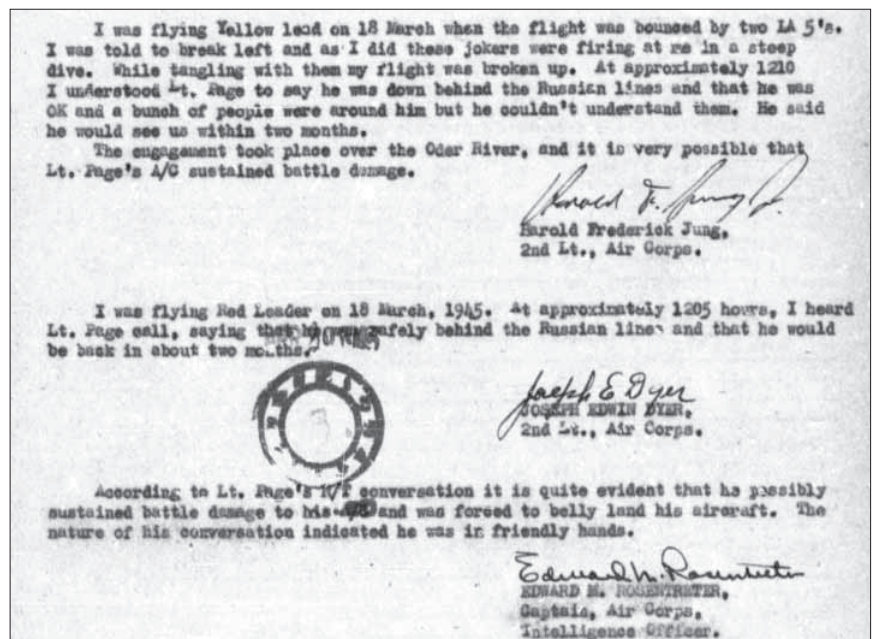
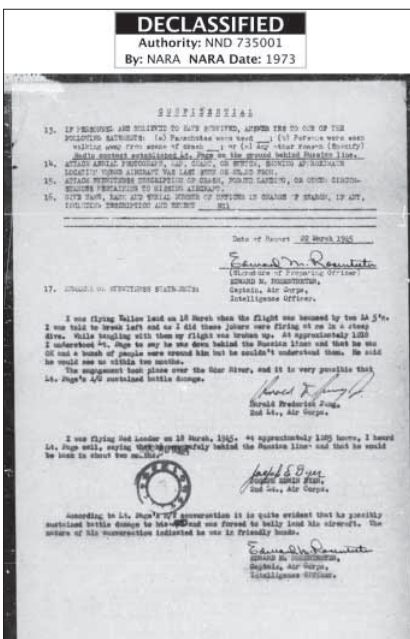
Poznámky:

- ¹⁾ Бодрихин, Николай Георгиевич: Кожедуб, Издательство: Молодая гвардия, 2010.
- ²⁾ Сейдов, Игорь: Прелюдии холодной войны, Накануне Победы, Арсенал-Коллекция, № 6, 2012.
- ³⁾ Nymí Kostrzyn nad Odrą v Polsku.
- ⁴⁾ Nymí Moryń v Polsku.
- ⁵⁾ ЦАМО РФ. Ф. 40. Оп. 11549. Д. 292. Л. 5—6. Зав. копия.

- ⁶⁾ ЦАМО РФ. Ф. 176 ГИАП, оп. 692009, д. 2, лл. 62-121 Отчеты о б/работе за 1945 г.

Prameny a literatura:

- Бодрихин, Николай Георгиевич: Кожедуб, Издательство: Молодая гвардия, 2010.
 Быков, Михаил Юрьевич: Все асы Сталина 1936 - 1953 гг., Издательство: Яуза-Пресс, 2014.
 Ivie, Tom: 352nd Fighter Group, Aviation Elite Units 8, Osprey Publishing, April 25 2002.
 Сейдов, Игорь: Прелюдии холодной войны, Накануне Победы, Арсенал-Коллекция, № 6, 2012.
 Smith, Jack H.: 359th Fighter Group, Aviation Elite Units 10, Osprey Publishing, September 25 2002. <http://forum.12oclockhigh.net/>
<http://www.dws.org.pl/>
<http://airaces.narod.ru/>
 ЦАМО РФ. Ф. 40. Оп. 11549. Д. 292. Л. 5—6. Зав. копия.
 ЦАМО РФ. Ф. 176 ГИАП, оп. 692009, д. 2, лл. 62-121 Отчеты о б/работе за 1945 г.
 MACR #13414

- Zpráva o sestřelu 2/Lt. Garneta D. Pageho - Missing Air Crew Report #13414

№ 220. Dopis od náčelníka generálního štábu RA vedoucímu vojenské mise USA v Sovětském svazu o nepřipustnosti útoků amerických stíhačích letounů na sovětská bojová letadla

Číslo 005, 19 března 1945

Vedoucímu vojenské mise USA v SSSR panu generál-majorovi Johnu R. Deanu

Vážený pane generále Deane!

Tímto Vám dávám na vědomí, že:

1. 18. března 1945 v čase od 13 hodin 15 minut do 13 hodin 30 minut nad dislokací sovětských vojsk na východním břehu řeky Odry, severně od města Küstrin, letělo kursem na sever osm skupin amerických bombardérů typu „Létající pevnost“ v doprovodu stíhaček „Mustang“. Americká letadla byla pronásledována německými stíhačkami Me-109 a FW-190. Když skupina amerických letadel dorazila k Mohrinu (35 km severozápadně od Küstrinu), nacházela se v té době nad oblastí Mohrin ve vzduchu skupina 6 sovětských stíhaček Jak-3. Sovětští letci po spatření německých letců, pronásledujících Američany, zaútočili na Němce, ale sami byli zároveň napadeni americkými stíhačkami.

Sovětští letci, jasně rozlišující americká letadla, se vyhlí vzdušnému boji s nimi, ale americké stíhačky, nehlédě na to, pokračovaly pronásledovat sovětská letadla. V důsledku útoku amerických stíhaček bylo šest sovětských letadel sestřeleno, přičemž dva sovětští letci zahynuli a jeden byl těžce zraněn. Tento případ je již druhým případem útoku amerických stíhaček na sovětská letadla nad územím, obsazeným sovětskými vojsky.

2. Tento, z řady vybočující případ, se přihodil v situaci, kdy na základě vzájemné dohody mezi sovětským, britským a americkým štábem byla stanovena rozdělovací zóna pro bojové operace spojeneckého letectva, procházející v této oblasti po linii Pasewalk, Berlín, tj. 50 km západně od oblasti incidentu; přičemž žádná oznámení předpokládaného přeletu amerických letadel nad linii sovětské fronty v tomto místě nebyla hlášena. Uvedený případ vzbuzuje spravedlivé pobouření sovětských vojsk, zvláště těch, která byla svědky tohoto výjimečného incidentu.

O uvedeném prosím informovat náčelníky spojených štábů a požádat je o urychlené vyšetření tohoto případu, potrestání viníků útoku na sovětská letadla a požadovat od spojeneckých vzdušných sil striktní dodržování dohody o rozdělovací zóně.

O přijatých opatřeních mne, prosím, informujte.

S úctou, armádní generál Antonov
Náčelník generálního štábu Rudé armády
Správnost potvrzuji. N. Slavín

18. března jsem letěl na pozici žlutého vedoucího, když byl náš roj napaden dvojicí stíhaček La-5. Z rádia se ozvalo, ať provedu odval doleva a jakmile jsem tak učinil, ti vtípalci na mě ve střemhlavém letu začali pálit. Během té potyčky se můj roj rozpadl. Přibližně ve 12.10 jsem po rádiu zachytil hlášení Lt. Page, že je na zemi za ruskými liniemi a že je OK. Prý kolem něj byl dav lidí, kterým vůbec nerozuměl. Hlásil, že se uvidíme za dva měsíce.

Akce se udála nad řekou Odrou a je pravděpodobné, že letadlo Lt. Pageho bylo v boji poškozeno.

Harold Frederick Jung
2nd Lt., letecký sbor

18. března 1945 jsem letěl na pozici červeného vedoucího. Ve 12.05 jsem po rádiu slyšel hlášení Lt. Pagea, že je za ruskými liniemi a že se vrátí za dva měsíce.

Joseph Edwin Dyer
2nd Lt., letecký sbor

Na základě radiokorespondence Lt. Pagea vyplývá, že jeho letoun byl pravděpodobně poškozen v boji a musel nouzově přistát na břicho bez podvozku.

Edward M. Rosentreter
Captain, letecký sbor
Zpravodajský důstojník

Tabulka sestřelů I. N. Kožeduba:

#	datum	čas	místo sestřelu	protivník
1.	6. 7. 1943		Z od Zavidovky	Ju 87
2.	7. 7. 1943		stanice Gostiščevo	Ju 87
3.	9. 7. 1943		Krasnaja Poljana	Bf 109
4.	9. 7. 1943		V od Pokrovky	Bf 109
5.	9. 8. 1943		Prelestnyj	Bf 109
6.	14. 8. 1943		Iskrovka	Bf 109
7.	14. 8. 1943		Kolomna	Bf 109
8.	16. 8. 1943		Rogaň	Ju 87
9.	22. 8. 1943		Ljubotin	Fw 190
10.	9. 9. 1943		S od Iskrovky	Bf 109
11.	30. 9. 1943		JZ od Borodajevky	Ju 87
12.	1. 10. 1943	13:25	Z od Borodajevky	Ju 87
13.	1. 10. 1943	13:27	Z od Borodajevky	Ju 87
14.	2. 10. 1943		Ploskoje	Bf 109
15.	2. 10. 1943		Petrovka	Ju 87
16.	2. 10. 1943		JZ od Andrejevky	Ju 87
17.	2. 10. 1943		JZ od Andrejevky	Ju 87
18.	4. 10. 1943		SZ od Borodajevky	Bf 109
19.	5. 10. 1943		JZ od Krasnyj Kut	Bf 109
20.	5. 10. 1943		Z od Kucevalovky	Bf 109
21.	6. 10. 1943		Borodajevka	Bf 109
22.	10. 10. 1943		Dněprovo-Kamenka	Bf 109
23.	12. 10. 1943		S od Ploskoje	Ju 87
24.	12. 10. 1943		J od Petrovky	Bf 109
25.	12. 10. 1943		J od Domotkaňu	Ju 87
26.	29. 10. 1943		Krivoj Rog	Ju 87
27.	29. 10. 1943		Z od Budovky	He 111
28.	16. 1. 1944	14.40	Novo-Zlynka	Bf 109
29.	30. 1. 1944	11.05	4 km V od Nečajevky	Bf 109
30.	30. 1. 1944	11.17	Z od Lipovky	Ju 87
31.	14. 3. 1944	17.10~	Osijevka	Ju 87
32.	21. 3. 1944		Lebedin - Špola	Ju 87
33.	11. 4. 1944	17.50	Syrka	PZL-24 ¹⁾
34.	19. 4. 1944	14.35	S od Iași, Rumunsko	He 111
35.	28. 4. 1944		JV od Vultur, Rumunsko	Ju 87
36.	29. 4. 1944		Horlești, Rumunsko	Hs 129
37.	29. 4. 1944		Horlești, Rumunsko	Hs 129
38.	3. 5. 1944		Târgu Frumos — Dumbrăvița, R.	Ju 87
39.	31. 5. 1944		V od Vultur, Rumunsko	Fw 190
40.	1. 6. 1944		Cuza Vodă, Rumunsko	Ju 87
41.	2. 6. 1944		Z od Stâncă, Rumunsko	Hs 129B-2
42.	3. 6. 1944	ráno	Redyu-Uluj - Tătăr, Rumunsko	Fw 190
43.	3. 6. 1944	ráno	Redyu-Uluj - Tătăr, Rumunsko	Fw 190
44.	3. 6. 1944		SZ od Iași (Jassy), Rumunsko	Fw 190
45.	7. 6. 1944		Pârlița, Moldávie	Bf 109
46.	8. 6. 1944		Câmpiri, Rumunsko	Bf 109 ¹⁾
47.	22. 9. 1944		SZ od Strenči	Fw 190
48.	22. 9. 1944		JZ od Ramnieki - Daksty	Fw 190
49.	25. 9. 1944		SZ od Valmiera	Fw 190
50.	16. 1. 1945		J od Studziana	Fw 190
51.	10. 2. 1945	16.15	SZ od okraje letiště Mohrin	Fw 190D
52.	12. 2. 1945	18.30~	Z od Kinitzu	Fw 190
53.	12. 2. 1945	18.30~	Z od Kinitzu	Fw 190
54.	12. 2. 1945	18.30~	jezero Kietzer See	Fw 190
55.	17. 2. 1945	11.20-12.10	2 km V od Alt Friedlandu	Me 262 ²⁾
56.	19. 2. 1945		S od Fürstenfelde	Bf 109
57.	11. 3. 1945	17.25	S od Brünchenu	Fw 190
58.	18. 3. 1945	~13.35~	8-10 km S od Küstrinu	Fw 190 ³⁾
59.	18. 3. 1945	~13.35~	5-6 km SZ od Küstrinu	Fw 190 ³⁾
60.	22. 3. 1945	18.25-19.20	5-6 km S od Zeelow	Fw 190
61.	22. 3. 1945	18.25-19.20	6-7 km V od Gusowa	Fw 190
62.	23. 3. 1945		stanice Werbig	Fw 190
63.	17. 4. 1945		Wriezen	Fw 190
64.	17. 4. 1945		Kinitz	Fw 190

¹⁾ Dlouho bylo I. N. Kožedubovi připisováno celkem 62 jistých sestřelů. M. J. Bykovovi se však podařilo vyhledat v dokumentech potvrzení dalších dvou letounů 11. dubna 1944 a 8. června 1944.

²⁾ V dokumentech zapsán jako „Me 109 s reaktivním motorem“.

³⁾ Dva sestřely německých letounů Fw 190 I. N. Kožeduba z 18. března 1944 možná představují sestřely dvou amerických Mustangů.